

Oponentní posudek diplomové práce Bc. Aleše Vojkůvky
Vedoucí diplomové práce: Prof. Ing. arch. akad. arch. Jiří Suchomel
Téma: Národní galerie a Ludwig muzeum v Ligetparku, Budapest
Technická univerzita Liberec, Katedra architektury

Musím se přiznat, že si mě diplomant od prvního okamžiku získal svým projevem, nenamyšleností, výřečností, věcností a inteligentním výkladem, když komentoval knížku své diplomové práce. Připomínám, že na fakultě Stavební učím řadu let a už jsem zažil leccos. Diplomant mě odzbrojil také tím, jak důkladně nastudoval historický kontext Maďarska, města Budapešti a samotné lokality městského parku Városliget včetně toho, co se tam už odehrálo. Pochopitelně lokalitu osobně navštívil a popsal své rozpačité pocity ze současného tristního stavu největšího městského parku.

Vloni proběhla mezinárodní soutěž vybraných architektů na Etnografické muzeum, kterou vyhrál architekt Vallet de Martinis, na Muzeum architektury a muzeum fotografie, kterou vyhráli Maďaři z Középülettervező ZRT a Dům maďarské hudby, kterou vyhráli Japonci z Sou Fujimoto Architects. Mám za to že architektura má reagovat na kontext v našem případě maďarský, což se podle mě povedlo pouze japonským architektům a naopak tři další muzea se vydala cestou bezduchého minimalismu neforemných beden, který vůbec nekomunikuje s duchem městského parku ani s městem Budimpeštou natož s maďarskou vrstevnatou povahou a složitým původem. Možná je chybou, že se v jednom okamžiku pod jedním názorovým vedením realizuje takové množství muzeí. Návrh Národní galerie a Ludwig muzea nebyl v mezinárodní soutěži vybrán a proto se diplomant správně rozhodl, že udělá svůj návrh, který následně porovná s tím vítězným. Úvodem nastínil průřez maďarskou kulturou a popsal situaci, ve které se nachází současná Národní galerie v Budinském hradu na druhém břehu Dunaje včetně reference provozních ploch ve srovnání s českou Národní galerií.

V první chvíli než mně diplomant vysvětlil, jak chápe svůj návrh a než jsem si v klidu prohlédl celou diplomku, zdála se mně myšlenka spojení Národní galerie s Ludwig muzeem jako nepřijatelná. Měl jsem mylnou představu, že Ludwig muzeum je podobné Guggenheimu, které jsem před lety navštívil v Bilbao.

Diplomant názorně vysvětlil filosofii manželů Irene a Petera Ludwigových, kteří naopak systematicky rádi komunikovali s řadou jiných institucí po celém světě až po Petrohrad nebo Peking.

Ludwigovo muzeum Mumok ve Vídni a celou řadu jiných galerií diplomant ilustroval ve své diplomové práci potom, kdy je osobně navštívil. Jedno z muzeí Ludwigových už v Budapešti existuje na břehu Dunaje v „Paláci umění“. Diplomant také další řadu galerií navštívil: Städel muzeum ve Frankfurtu, K20 v Düsseldorfu nebo Caixa forum v Madridu od Herzoga a de Meurona.

Diplomant ještě jako ilustraci uvedl tři příklady galerií, z nichž považuji podobně jako diplomant za velmi inspirativní Národní galerii ve Washingtonu od architekta Peie také proto, že v půdoryse jde o dva protínající se trojúhelníky, kterými se správně inspiroval diplomant. Přiznám se, že pro trojúhelníky mám slabost tím, že jsem se narodil 3.3.

Je mně jasné a příjemné, že se diplomant rozhodl správně a je dobré, že má správný koncept, který je pak možné v dalším dopracování prohloubit do dalších prostorových souvislostí. Jsem zvyklý návrhy dělat na modelech od urbanismu po budovu včetně interieru. U návrhu diplomanta v druhé fázi návrhu bude nutné uzpůsobit velikost a tvar výstavních místností jednotlivým exponátům. Nemám rád pařížský Louvre těch velkých ratejen, kde velké obrazy vypadají jako malé a naopak mám rád Galerii Uffizi ve Florencii, kde jsem s jednotlivými obrazy nebo sochami v intimních místnostech.

Současně bych si přál, abych z budovy galerie diplomanta Vojkůvky mohl vyjít ven a určitě také na rozhlednu, kde bych mohl přehlédnout celý park podobně jako z balonu.

Zažil jsem také čtyři dny při otevření Guggenheimova muzea s celou partou z Gehryho atelieru. Také tam byly velké haly a naopak menší místnosti ale také možnost ve volném prostoru vidět artefakty z velkého nadhledu nebo podhledu.

Diplomantovi jsem půjčil sadu svých fotografií, aby viděl, jak Frank Gehry pracuje s prostorem, s materiály, vodou, ohněm, průhledy, lávkami, nočním osvětlením a jak pomocí kulturní instituce dostal baskické průmyslové město Bilbao na evropskou mapu kultury a turismu.

Součástí diplomové práce jsou přehledně v šesti úrovních předložené dispozice provozů obou institucí včetně odpovídajících řezů dvojobjektu, konstrukční řešení, průvodní zpráva, vizualizace exteriéru a interieru.

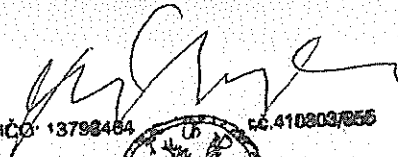
Závěr:

S diplomovou prací Bc. Aleše Vojkůvky jsem velmi spokojen, tak jak jsem to výše popsal. Jedinou výtkou je to, že zatím nemá fyzicky model muzea. Je to tím, že sám projektuje výlučně formou trojrozměrných modelů a naopak nesnáším dvourozměrné zavádějící vizualizace. Patrně to ale není vina diplomanta, ale nedostatek výuky nejen na Liberecké fakultě. Na Stavební fakultě, kde učím, to u mě bez modelů není možné!

Diplomovou práci hodnotím známkou: výborně.

V Praze 16.6.2015

architekt
Vlado Milunić

IČO: 13792454 IČ: 410203/255

ing. arch. Milunić Vlado
110 00 Praha 1, V Jámě 10
22 23 19 09